

νεπῶς, δέν εἶναι σύμφωνο μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ τό νά ἐπιδιώκει κανείς τήν ἐμπλοκή καί τόν ἔλεγχο σέ ὅλες τίς λειτουργίες τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέει ἐνδεικτικά, πῶς ἐκεῖνος πού ἔχει τήν εὐλογία νά παρηγορεῖ, αὐτό πρέπει νά κάνει καί σ' ὅποιον ἔχει ἀνατεθεῖ τό ἔργο τῆς διακονίας ἄς τό ἐπιτελεῖ κι ἄς μὴν ἐπιζητεῖ ὅ,τιδήποτε ἄλλο. Σέ ἀντιστοιχία πρὸς τήν προφητεία, τή διακονία, τή διδασκαλία, τήν ἐλεημοσύνη, τήν παρηγορία καί γενικά τά χαρίσματα πού μνημονεύει ὁ Ἀπόστολος, θά μπορούσε σήμερα κανείς νά εἶναι ἱερέας, ψάλτης, ἐκκλησιαστικός ἐπίτροπος, ἱεροκήρυκας, δωρητής, κατηχητής ἢ ὅ,τιδήποτε ἄλλο. Κανείς, ὥστόσο, δέν ἐπιτρέπεται νά ἔχει τήν ἐντύπωση πῶς εἶναι ἱκανός γιά ὅλα αὐτά καί προσπαντός κανείς δέν ἔχει τό δικαίωμα νά ἐπιβάλλει σέ ὅλα τήν ἀποψή του. Γιά τόν ἀπλούστατο λόγο ὅτι δέν πρόκειται γιά ἀνθρώπινες ἱκανότητες καί κατορθώματα, ἀλλά γιά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Αὐτό πού ὀφείλει νά ἀπασχολεῖ κάθε πιστό, εἶναι τό πῶς θά ἀποδειχθεῖ ἀντάξιος τῆς ἀποστολῆς πού τοῦ ἀνατέθηκε ἀπό τό Θεό. Τήν ἀπάντηση σ' αὐτό τό «πῶς» προδιαγράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, λέγοντας ὅτι ὁ Χριστιανός πρέπει νά φλέγεται ἀπό τό Πνεῦμα καί νά δουλεύει στόν Κύριο. Κατά τό Μέγα Βασίλειο, φλέγεται πνευματικά

ὅποιος μέ διάπυρη προθυμία, ἀκόρεστη ἐπιθυμία καί ἄοκνο ἐνδιαφέρον ἐκτελεῖ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἔχοντας τήν ἀγάπη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί Κυρίου μας. Αὐτός ὁ ἄνθρωπος, ὅπως εἶναι ἐπόμενο, δουλεύει συνειδητά καί ἐλεύθερα στό Θεό καί, ἀσφαλῶς, μόνο ἀπό Αὐτόν προσμένει νά ἀνταμοιφθεῖ.

Ἐρμηνεύοντας ὁ Ἅγιος Νικόδημος τήν προτροπή νά δουλεύουμε στόν Κύριο, λέγει χαρακτηριστικά: «Ὅταν, Χριστιανέ, εἶσαι φιλάδελφος καί ἐλεεῖς μέ χαρά καί διαθέτεις ἀγάπη καί ὅλα τά εἶδη ἀρετῆς, πού ἀπαρίθμησε ὁ Ἀπόστολος, τότε ξέρεις πῶς δουλεύεις στόν Κύριο». Καί συνεχίζει: «Διότι ὁ Θεός δέχεται στόν ἑαυτό Του ὅσα καλά κάνεις ἐσύ στόν ἀδελφό σου, ἢ μᾶλλον στόν ἑαυτό σου, καί σάν νά τά ἔλαβε Αὐτός καί εὐεργετήθηκε, θά σοῦ ἀποδώσει τό μισθό στή Βασιλεία Του».

Σέ μία ἐποχή πού πολλοί ἀπό ἐμᾶς ἀρνούμαστε νά προσφέρουμε στήν Ἐκκλησία αὐτό πού μᾶς δόθηκε ἄνωθεν ἢ ἐπιδεικνύουμε ἀσυνέπεια στήν ἐκτέλεση τοῦ διακονήματός μας ἢ, τό χειρότερο, κατακρίνουμε τοὺς ἄλλους γιά τίς ὑπαρκτές ἢ φαινομενικές ἀδυναμίες τους καί ρητορεύουμε γύρω ἀπό τό τί θεωροῦμε ὀρθό καί ἰδανικό, θά ἦταν ἰδιαίτερα ὠφέλιμο νά ξαναδιαβάσουμε τά λόγια τοῦ Ἀποστόλου. Εἴμαστε μέλη τῆς Ἐκκλησίας καί ἐργαζόμαστε γιά τό Χριστό. Αὐτός εὐλογεῖ τά ἔργα μας κι Αὐτός θά μᾶς ἀνταμοίψει μέ μισθό ἄφθαρτο καί πραγματικό.